Κυριακή Γ' Νηστειών (Σταυροπροσκυνήσεως): Ο Σταυρός, το θεμέλιον της Σωτηρίας (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Απριλίου, 2024

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία που εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 10-3-1991

Σήμερα η Εκκλησία μας σεβασμιώτατε, αγαπητοί μου αδελφοί, εορτάζει την **προσκύνησιν του Τιμίου και ζωοποιού Σταυρού**. Το Συναξάριον της ημέρας αναφέρει ότι ευρισκόμεθα εις το **μέσον της πορείας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής** και ο κόπος από την άσκησιν είναι αρκετός και φανερός, ώστε η Εκκλησία μας, **τρίτη Κυριακή των Νηστειών** σήμερα, προβάλλει, όπως λέγει το Συναξάριο, εις ημάς, **ως βοήθημα κραταιότατον, τον Πανάγιον Σταυρόν**, **την χαράν του κόσμου, των πιστών την δύναμιν, των δικαίων το στήριγμα και των αμαρτωλών την ελπίδα**, ίνα ευλαβώς Αυτόν κατασπαζόμενοι, **λάβωμεν χάριν και δύναμιν προς τελείωσιν του θείου της νηστείας αγώνος**.

Αλλά γιατί ο Τίμιος Σταυρός του Χριστού είναι η χαρά, είναι η δύναμις, το στήριγμα και η ελπίδα πάντων; Διότι **αποτελεί το θεμέλιον της σωτηρίας μας**. Από τον Τίμιον Σταυρό του Χριστού πηγάζει η Εκκλησία· και όλα εκείνα τα μυστήρια τα οποία την συνιστούν: το Βάπτισμα, η Θεία Ευχαριστία και όλα τα άλλα μυστήρια. Συνεπώς ο Τίμιος Σταυρός είναι το θεμέλιον της Εκκλησίας.

Ακόμη, ο Τίμιος Σταυρός είναι **η ήττα του διαβόλου**. Είναι **η εξασθένησις της αμαρτίας, η κατάργησις του κέντρου του θανάτου, η ανάπλασις του ανθρώπου και η ανακεφαλαίωσις των πάντων**, όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος. Και δεν είναι τι άλλο η ανακεφαλαίωσις των πάντων, παρά**η σύναψις, η ένωσις, σύναψις ουρανού και γης**. Σε όλα αυτά θεμέλιον είναι ο Τίμιος Σταυρός. Γι’ αυτό λέγει ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων στην 13η του Κατήχηση: «*Ὑπέμεινε δέ ταῦτα ὁ σωτήρ εἰρηνοποιήσας διά τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ τά ἐν οὐρανοῖς καί τά ἐπί γῆς*». Επέφερεν ειρήνην ανάμεσα στα ουράνια και στα επίγεια· τον Θεό και τον άνθρωπο. Αυτή ακριβώς, όπως σας είπα, είναι η ανακεφαλαίωσις, δηλαδή η σύναψις, **η ένωσις ουρανού και γης**.

Γι’ αυτό πάλι γράφει ο **Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων** στην ίδια του την Κατήχηση:

«*Λάμβανε οὖν πρῶτον ἀῤῥαγὲς θεμέλιον τὸν σταυρὸν καὶ ἐποικοδόμει τὰ λοιπά τῆς πίστεως*». Βάλε θεμέλιο αρραγές, αράγιστο, σίγουρο. Και **πάνω σ' αυτό να εποικοδομήσεις ό,τι αφορά στην πίστη**. Ώστε πράγματι λοιπόν ο Τίμιος Σταυρός είναι θεμέλιον. Και τούτο διότι εφόσον ο Τίμιος Σταυρός του Χριστού έχει την δύναμιν υπέρ πάσαν άλλην εγκοσμίαν και ουρανίαν δύναμιν, επειδή επ' αυτού απλώθηκε Αυτός ο Ενανθρωπήσας Υιός του Θεού.

Βεβαίως, ο Σταυρός, όργανον θανατικής εκτελέσεως· ανάμεσα, αριστερά και δεξιά, του Τιμίου Σταυρού του Κυρίου, υψώθηκαν άλλοι δύο σταυροί. Αλλά αυτοί οι σταυροί ήσαν των ληστών. **Ο Σταυρός του Χριστού πήρε τη δύναμη από Εκείνον που απλώθηκε επάνω σε αυτόν.** Είναι ***το «ὑποπόδιον τῶν ποδῶν»*** του Θεού, με την Ενανθρώπηση που εστερεώθηκε επάνω εις τον Τίμιον Σταυρόν. Προσέξατέ το αυτό. Δεν παίρνει δύναμη ο Σταυρός, αν επ' αυτού δεν απλωθεί το σώμα του Χριστού. Κι αν ακόμη δεν πιστεύουμε εις Εκείνον, ο οποίος απλώθηκε πάνω σ' αυτόν. Διότι **ο Τίμιος Σταυρός δραστηριοποιείται από την πίστιν εις Εκείνον που εσταυρώθηκε**. Δηλαδή, θα το επαναλάβω, εις τον Θεάνθρωπον Ιησούν Χριστόν. **Εάν δεν πιστεύεις σε Εκείνον που σταυρώθηκε, ότι είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος αδερφέ μου, τότε αυτόν που κρατάς δεν είναι ο σταυρός του Χριστού.** Είναι ο σταυρός του ληστού. **Ανενέργητος**. Κι όταν ο σταυρός μένει ανενέργητος, σε τι διαφέρει από τον κάθε σταυρό από τους χιλιάδες σταυρούς που οι Ρωμαίοι κατεσκεύασαν για να θανατώνουν τους εγκληματίες και τους καταδίκους;

Ακόμα, δεν είναι η πίστις μόνον εις Εκείνον που απλώθηκε στον Σταυρό, αλλά είναι και το συνεπές βίωμα· **αν ανταποκρίνεσαι εις Εκείνον που είπε ό,τι είπε· δηλαδή εις το Ευαγγέλιόν Του. Ώστε όταν πιστεύεις εις τον Τίμιον Σταυρόν, δηλαδή σε Εκείνον που σταυρώθηκε, πιστεύεις Ποιος είναι, ξέρεις Ποιος είναι, ενσυνειδήτως πιστεύεις και κατόπιν συμμορφώνεσαι με ό,τι Εκείνος είπε, τότε στα χέρια σου ο Σταυρός είναι παντοδύναμον όργανον**.

Πολλές φορές θα έχετε αναρωτηθεί, στο αυτοκίνητο βάζομε έναν σταυρό, άραγε για να μας φυλάει; Άραγε για λόγους διακοσμητικούς; Ή απλής «παραδόσεως»; Ε, έτσι το βρήκαμε, χωρίς να ξέρομε τίποτα περισσότερο. Και πώς τότε γίνονται δυστυχήματα; Πώς φοράμε σταυρό επάνω μας το καλοκαίρι και πηγαίνομε στη θάλασσα να κολυμπήσουμε και πνιγόμαστε; Πώς και έγινε; Για ρωτήσατε, για εξακριβώσατε. **Αγαπητοί μου, ο Τίμιος Σταυρός έγινε κόσμημα. Έγινε απλώς ένα στολίδι, ένα διακοσμητικό στοιχείο. Τίποτε άλλο. Του αφαιρέσαμε την δύναμη. Κι έτσι ο Τίμιος Σταυρός μένει ανενέργητος**. Γιατί στα χέρια της μαγίσσης ο σταυρός κρατιέται; Μένει ανενέργητος. Είναι, κι άλλοτε σας το έχω πει, ο εγκλωβισμένος σταυρός. Δηλαδή, είναι εκπληκτικόν πώς η αγάπη του Θεού υποχωρεί- θα το δούμε και λίγο πιο κάτω αυτό-, ώστε να αποδέχεται να εγκλωβίζεται

από τις πονηρές δυνάμεις. Μα οι πονηρές δυνάμεις δεν τρέπονται εις φυγήν; Ναι. Παρά ταύτα, αποδέχεται ο Χριστός να εγκλωβίζεται ο Τίμιος Σταυρός από τις δαιμονικές δυνάμεις, όπως και τις Μασωνικές δυνάμεις, οι οποίες είναι δαιμονικές δυνάμεις. Το αποδέχεται. Με τη διαφορά μόνο πως **συμβολικά εγκλωβίζουν τον Τίμιον Σταυρόν εντός ενός τριγώνου. Το μασωνικόν σύμβολον**. Δηλαδή «*σε έχω αιχμάλωτο*». Είναι ο αιχμάλωτος σταυρός του Χριστού. **Το αφήνει ο Χριστός. Κατά παραχώρησιν**.

Όταν όμως πιστεύεις ποιος είναι Αυτός που απέθανε επί του Σταυρού και συμμορφούσαι αδελφέ μου όπως ο Χριστός θέλει, τότε άκου να δεις τι λέγει ο **άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων**: «*ἐπὶ μετώπου μετὰ παρρησίας. δακτύλοις ἡ σφραγὶς καὶ ἐπὶ πάντων ὁ σταυρὸς γινέσθω*». Λέει*: «Με τα δάχτυλα* ***τα τρία****»*, βλέπετε η παράδοσις; Είναι του 350 μ.Χ. αυτή η Κατήχησις. Βλέπετε η Παράδοσις; Ότι **το σημείον του σταυρού εἶνα**ι **παράδοσις αρχαιοτάτη**. Πού είναι οι αιρετικοί που λέγουν: «*γιατί κάνεις τον σταυρό σου;*». Πού είναι οι Χιλιασταί; Πού είναι οι Προτεστάνται; Πού είναι όλοι αυτοί; Επί μετώπου λοιπόν. Μετά παρρησίας. Με τα δάχτυλα. Δακτύλους. Να μπει η σφραγίδα του Σταυρού. **Είναι σφραγίδα**. Όπως το βλέπουμε εις τον προφήτη Ιεζεκιήλ, που το λέγει εκεί. Ο σταυρός είναι σφραγίδα. Είναι το σημείον Τ. **Και στο φοινικικό και στο εβραϊκό αλφάβητο, το σημείο Τ είναι ένας σταυρός. Διασώζεται στη μικρογράμματη γραφή την Λατινική. Το μικρό t. Σταυρός είναι**.

«*Ἐπί ἄρτων*-συνεχίζει ο άγιος Κύριλλος- *βιβρωσκομένων». Στα ψωμιά που θα φάμε*. Δεν ξέρω αν ο πατέρας σας το έκανε αυτό σπίτι. Στο δικό μου γινόταν. Έπαιρνε το καρβέλι το ψωμί, της οκάς, είχαμε την οκά, και με το μαχαίρι πριν κόψει, σταύρωνε από το κάτω μέρος του ψωμιού, χάρασσε, τρεις σταυρούς. Αυτό είναι. Βλέπετε η Παράδοση. Αν ρωτούσα τον πατέρα μου «γιατί, πατέρα μου, το κάνεις;», ίσως να μην ήξερε να απαντήσει. Κι όμως **είναι μια παράδοση αρχαιοτάτη, από την αρχαίαν Εκκλησίαν**. Τι σημαίνει αυτό; **Ότι είναι Αποστολική η Παράδοση**.

«*ἐπί ἄρτων βιβρωσκομένων καί ἐπί ποτηρίων πινομένων, ἐν εἰσόδοις, ἐν ἐξόδοις*»: *όταν μπαίνουμε, όταν βγαίνουμε*. Αν ρωτήσετε, γιατί με το φως το Πασχαλινό κάνουμε το σημείο του σταυρού εις το ανώφλι του σπιτιού μας; Είναι αυτό. Μπαίνεις, βγαίνεις το σημείο του σταυρού. Αλλά εκεί έχει και κάποια άλλη σημασία, με τα πρωτότοκα που εφονεύθησαν, απέθανον εις την Αίγυπτον κλπ –να μην μακρύνω τον λόγον.

«*πρό τοῦ ὕπνου*»· ή μπαίνεις στο σπίτι σου ή βγαίνεις, όταν πας να κοιμηθείς, «*κοιταζομένοις καί διανισταμένοις*», όταν πέσουμε στο κρεβάτι μας, όταν σηκωθούμε από το κρεβάτι μας, «*ὁδεύουσι καί ἠρεμοῦσι*», όταν περπατάμε, όταν στεκόμαστε, «*μέγα τό φυλακτήριον*»**, μεγάλο φυλακτήριον ο σταυρός**.

«*δωρεάν διά τούς πένητας*»· δεν έχει τίποτα να πληρώσεις. Δεν είναι κάποια ασφαλιστική εταιρεία που πρέπει να πληρώνεις κάθε χρόνο συνδρομήν. Συνεπώς, είναι **δωρεάν για τους φτωχούς**. «*χωρίς καμάτου διά τούς ἀσθενεῖς*», δεν απαιτείται να καταβάλλουν κόπο οι ασθενείς για να τον κάνουν τον σταυρόν τους.

«*ἐπειδή παρά Θεοῦ ἡ χάρις. Σημεῖον πιστῶν καί φόβος δαιμόνων*». Είναι το σημείο των πιστών, ο φόβος των δαιμόνων. Προηγουμένως σας είπα για τον εγκλωβισμένο σταυρό. Περιμένετε. «*ἐθριάμβευσε γὰρ αὐτοὺς ἐν αὐτῷ, δειγματίσας ἐν παῤῥησίᾳ*». Γιατί, λέει, ο Χριστός επάνω στον Σταυρό Του ήτο θριαμβευτής. Και επαραδειγμάτισε, «*δειγματίσας*»· αφού επαραδειγμάτισε με παρρησία τους δαίμονες, ενώπιον των οφθαλμών των αγίων αγγέλων.

«*Ὅταν γάρ ἴδωσιν τόν σταυρόν»,* οι δαίμονες όταν δουν τον σταυρό*, «ὑπομιμνήσκονται τοῦ Ἐσταυρωμένου»,* θυμούνται τον Εσταυρωμένον. Γιατί άραγε; Γιατί οι δαίμονες πιστεύουν εις τον Εσταυρωμένον. Περίεργο! Δε λέγει η Αγία Γραφή ότι τα δαιμόνια πιστεύουν και φρίττουν;**Όχι μόνο πιστεύουν, αλλά και φρίττουν. Μας βάζουν να λέμε ότι δεν υπάρχει άλλη ζωή. Κι όμως οι δαίμονες είπαν δια στόματος Γεργεσηνού: «*Ήλθες να μας βασανίσεις πριν την ώρα μας; Μη μας στείλεις εις τον άδην· επίτρεψε να πάμε σε εκείνους τους χοίρους*»**. Βλέπετε πώς πιστεύουν οι δαίμονες; **Μόνο που δεν μπορούν να ενεργοποιήσουν την πίστη τους με αγάπη. Δεν μπορούν. Ούτε να ταπεινωθούν, ούτε να αγαπήσουν οι δαίμονες**. Πιστεύουν όμως. **Όταν όμως οι άνθρωποι δεν πιστεύουν, παραχωρεί ο Θεός να αιχμαλωτίζεται ο Τίμιος Σταυρός του Χριστού και να μην ενεργεί**. Τούτο γίνεται για την **τιμωρία** εκείνων των ανθρώπων που δεν πιστεύουν.

«*μή διά το δωρημαίον*», δηλαδή για τη δωρεά, που δεν κοστίζει σε κανέναν τίποτε, «*καταφρόνει τῆς σφραγίδος·* **μην καταφρονήσεις, λέγει, τη σφραγίδα αυτή, επειδή σου προσφέρεται δωρεάν**, «*ἀλλά διά τοῦτο μᾶλλον τίμησον τόν ευεργέτην*», **αλλά ακριβώς για αυτόν τον λόγο να τιμήσεις τον ευεργέτη Χριστό, που σου έδωσε αυτό το όπλο**.

«*Τοῦτο μέχρι σήμερον θεραπεύει νόσους»,* ο Σταυρός, *«τοῦτο μέχρι σήμερον δαίμονας ἀπελαύνει, φαρμάκων τε καὶ ἐπαοιδῶν ἀνατρέπει γοητείας*». Αυτό, λέγει, ανατρέπει τις μαγείες των μάγων και των επαοιδών. Για να το καταλάβετε, γιατί πιστεύω μέσα σας να λέτε, να μένετε με μια απορία: Μα, μα πώς είναι δυνατόν να εγκλωβίζεται ο Τίμιος Σταυρός; **Στα χέρια του πιστού, ενεργεί ο Τίμιος Σταυρός. Στα χέρια όμως του μη πιστού, δεν ενεργεί.**

Και μάλλον γίνεται και καταισχύνη του ως εξής: Τότε, στην εποχή του Αποστόλου Παύλου στην Έφεσο, ήσαν επτά αδέλφια κάποιου αρχιερέως Σκευά. Αρχιερέως, εννοείται, Ισραηλιτών. Και εξόρκιζαν δαιμονισμένους. Πήγαιναν σε ένα

σπίτι να εξορκίσουν κάποιον. Και λένε: «*Σε διατάσσουμε δαίμονα ή δαιμόνια, στο όνομα του Παύλου, ο οποίος κηρύσσει τον Χριστόν, να φύγεις ή να φύγετε*». Και τότε οι δαίμονες απαντούν: «***Και τον Ιησούν γνωρίζουμε και τον Παύλο επιστάμεθα.*** *Εσείς ποιοι είστε;*». Και τότε όρμησαν, όρμησε ο δαιμονισμένος, δια χειρών δαιμονιζομένων, δια χειρών δικών του που του έβαζαν δύναμη οι δαίμονες και τους έδειρε ανελέητα. Βλέπετε παρακαλώ; **Αν δεν πιστεύεις, δεν μπορείς να κάνεις χρήση του ονόματος του Χριστού και του Τιμίου Σταυρού**.

Ο Τίμιος Σταυρός, αγαπητοί μου, είναι σύμβολο της «ασθενείας» του Χριστού. Την λέξη «*ασθένεια*» τη βάζω εντός εισαγωγικών. **Και εννοείται η αδυναμία του Θεού. Ναι. Διότι πώς θα ήταν δυνατόν ποτέ να αφήσει ο Χριστός τον εαυτόν Του να σταυρωθεί επάνω εις τον Σταυρόν; Φάνηκε ότι ο Υιός του Θεού έχει ασθένειαν. Δηλαδή είναι αδύναμος.** Όταν του έλεγαν οι σταυρωταί: «*Κατέβα από τον Σταυρό για να δούμε και να πιστέψουμε*». Ο Τίμιος Σταυρός λοιπόν είναι το σύμβολον της «ασθενείας» του Θεού.

Είναι ταυτόχρονα το σύμβολον της δυνάμεως του Θεού. Και της αγάπης του Θεού. Και της σοφίας του Θεού. Γιατί όλα αυτά; Γιατί απλούστατα ο Θεός έκανε- ας μου επιτραπεί η έκφρασις- ένα σχέδιον δια να παγιδεύσει και εξουδετερώσει τον διάβολον. Το σχέδιον της «*ασθενείας*» του Τιμίου Σταυρού. Πώς δηλαδή; Ο διάβολος ανέβασε εις τον Σταυρόν τον Χριστόν. **Τα δε όργανά του, οι σταυρωταί, δεν ήξεραν τι κάνουν. Λέει ο Απόστολος Παύλος: «*Εάν εγνώριζαν, δε θα σταύρωναν τον Κύριον της δόξης*».**

Συνεπώς, τι έγινε εδώ; Ο Σταυρός, όπως λέγουν οι Πατέρες, είναι το άγγιστρον, ένα άγγιστρον. Σαν κι αυτό που ψαρεύουμε στη θάλασσα. Στο άγγιστρον βάζουμε ένα δόλωμα. **Το σώμα του Χριστού επί του Σταυρού ήταν το δόλωμα**. Αλλά ασθενές. Το ψάρι, πάει να φάει εκείνο που του βάλαμε, το δόλωμα. Δε βλέπει το άγγιστρον. Διότι ο διάβολος χάρηκε που ανέβασε τον Χριστό επί του Σταυρού. Το είπε ο Θεός στον Παράδεισο στους Πρωτοπλάστους. Ότι «*εσύ θα του δαγκώσεις τη φτέρνα εκείνου του απογόνου της Εύας, αλλά αυτός όμως θα σου συντρίψει το κεφάλι*». Διότι το να πληγώσεις τη φτέρνα, δείχνει μικρή πληγή. Και είναι μικρή η πληγή ο θάνατος του Χριστού επί του Σταυρού, διότι ανεστήθη ο Χριστός. **Αλλά ο διάβολος όμως συνετρίβη. Τι έγινε; Ανέβασε τον Χριστόν εις τον Σταυρόν, έβαλε τα όργανά του να Τον σταυρώσουν, αλλά όταν ο Χριστός πέθανε, η ψυχή Του πήγε στον Άδη. Αλλά δεν πήγε ως αιχμάλωτος, που πάνε οι ψυχές των κεκοιμημένων. Επήγε ως θριαμβευτής**. Και τότε αντελήφθη ο διάβολος -τα τροπάρια τα αναστάσιμα θα τ’ακούσετε σε λίγες μέρες και θα δείτε αυτά που σας λέω- **τότε ο διάβολος την έπαθε. Πήγε να φάει το δόλωμα, να λαφυραγωγήσει τον Χριστό και λαφυραγωγήθηκε**. **Το άγγιστρον Σταυρός, κάθισε στον λαιμό του**. Όπως ακριβώς μπαίνει το άγγιστρον εις το ψάρι και εξουδετερώνεται.

Ήταν λοιπόν αυτό το σοφό σχέδιο του Θεού, να εξουδετερώσει τον διάβολον. Αν ερωτήσετε γιατί; Δεν είναι ο Παντοδύναμος Θεός να του δώσει -επιτρέψατέ μου- μία στο κεφάλι και να τελειώνει η ιστορία; Όχι. **Οι πρωτόπλαστοι από τον διάβολον έπαθαν. Έπρεπε λοιπόν τώρα και ο διάβολος να πάθει από άνθρωπο**. Όχι από τον Θεό. Θα μπορούσε να πει ο διάβολος: «*Ε, βέβαια, εγώ τι να κάνω, κτίσμα είμαι, Εσύ ο Παντοδύναμος Θεός μού έδωσες μια και με νίκησες*». Όχι. Ανθρώπους ενίκησες; Άνθρωπος θα σε νικήσει. Αυτή είναι η σοφία του Θεού. **Έπρεπε άνθρωπος να νικήσει τον διάβολο. Γι' αυτό ακριβώς ο Χριστός δεν απεκάλυπτε τον εαυτόν Του** . Όταν ο Πέτρος είπε «*σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», εσύ είσαι ο Υιός του Θεού του ζώντος*, ο Κύριος επετίμησε και τον Πέτρο και τους άλλους. Τι θα πει «*επετίμησε*»; Τους επέπληξε. Τι εννοούσε; Να μην το πουν. Να πω και κάτι που θα σας φανεί παράξενο; Και να μην τ' ακούσει και ο διάβολος. Μην σας φαίνεται παράξενο αυτό. Αυτή η έκφραση «*μην τ' ακούσει ο διάβολος*», **ο διάβολος δεν είναι πανταχού παρών, είναι έκφρασις των Πατέρων.**

Ώστε, βλέπει, κανείς εδώ, αγαπητοί, ότι ο Τίμιος Σταυρός είναι παντοδύναμος. Είναι **το σύμβολον της παντοδυναμίας**. Κι ακόμη αν θέλετε, όταν ξανάρθει ο Χριστός, θα προηγείται το σύμβολο του Σταυρού. Θα πουν εκείνοι που Τον σταύρωσαν: «*Ποιος είναι αυτός που έρχεται μετά των νεφελών του ουρανού;*». Διότι θα αναγνωρίσουν την ταυτότητα του Ερχομένου, δια του προηγουμένου Σταυρού. Θα προηγείται ο Σταυρός. Διότι **ο Σταυρός είναι η ταυτότητα του Χριστού**. Και τότε «*ὄψονται*», όπως λέει στο πρώτο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως· και μετά τι; «*καί κόψονται*». **Θα δουν και θα χτυπάνε το στήθος και θα τραβάνε τα μαλλιά τους.** «*Αυτός είναι Εκείνος τον Οποίον εμείς εσταυρώσαμε;*». **Ο Χριστός ο ίδιος δεν είπε ότι θα προηγηθεί το δικό Του σημείο; Προ της ελεύσεώς Του; Στον ουρανό. Και το δικό Του σημείο είναι ο Τίμιος Σταυρός**.

Γι' αυτό, αγαπητοί μου, λέγει και ο **άγιος Κύριλλος**: «*Τοῦτο*», το σύμβολο, «*μετὰ τοῦ Ἰησοῦ φαίνεσθαι μέλλει*», πρόκειται να φανεί, «*πάλιν ἐξ οὐρανοῦ. προηγήσεται γὰρ τοῦ βασιλέως τό τρόπαιον*». Το τρόπαιον. Ο Σταυρός είναι τρόπαιον. Πέθανε για να αναστηθεί. Γιατί εμείς είχαμε πεθάνει και έπρεπε να μας αναστήσει. Τρόπαιο λοιπόν, «*ἵνα ἰδόντες ὃν ἐξεκέντησαν*», για να δουν εκείνοι που Τον λόγχισαν, «*καί ἐκ τοῦ Σταυροῦ γνόντες τόν ἠτιμασμένον*». Και από τον Σταυρό να καταλάβουν Εκείνον τον οποίον είχαν ατιμάσει.

Αγαπητοί, σεβασμιώτατε, αγαπητοί μου, «*καύχημα μέν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας*», λέγει ο **άγιος Κύριλλος**, «*καί πᾶσα πράξις Ιησοῦ*», ό,τι ο Χριστός έκανε είναι καύχημα, «*καύχημα δέ καυχημάτων ὁ σταυρός*»· αλλά **το αποκορύφωμα των καυχημάτων** είναι ο Σταυρός. «*Μή τοίνυν ἐπαισχυνθώμεθα τῷ σταυρῷ τοῦ σωτῆρος, ἀλλά μᾶλλον ἐγκαυχώμεθα*»· μην ντρεπόμαστε τον σταυρό του Χριστού. Μάλλον να το έχουμε καύχημα. Μην κάνουμε κάτω από το σακάκι μας

το σημείον του σταυρού. Μη στερούμε τον εαυτό μας να σταυρώσουμε την ύπαρξή μας σε ένα εστιατόριο ή σε κάποιο συμπόσιο.

Με τη δύναμη αυτής της ακτίστου ενεργείας του Τιμίου Σταυρού, πέτυχαν τα πάντα οι δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης. Σημειώνει στην «*προς Εβραίους*» ο Απόστολος· «*κατηγωνίσαντο»,* προσέξτε, δια της ακτίστου ενεργείας του Τιμίου Σταυρού: «*οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων*». Δηλαδή έτρεψαν σε φυγή τους εχθρούς. **Ακόμα και στην Καινή Διαθήκη με τη δύναμη του Τιμίου Σταυρού έδωσαν τη ζωή τους υπέρ του Χριστού, ποιοι; Οι Άγιοι Πάντες. Ενίκησαν τον διάβολον. Ενίκησαν τη σάρκα. Ενίκησαν τα πάθη. Ενίκησαν τον κόσμον**.

Με τη δύναμη του Τιμίου Σταυρού που προβάλλει σήμερα μπροστά μας, σεβασμιώτατε και αγαπητοί μου, **θα νικήσουμε και εμείς τις αντίθεες δυνάμεις και τον κακό εαυτό μας και θα εισέλθουμε νικηταί εις την βασιλείαν του Θεού**.

ΠΗΓΕΣ:

- Απομαγνητοφώνηση ομιλίας δια χειρός του αξιοτίμου κ. Αθανασίου Κ.
- http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omiliai_kyriakvn/omiliai_kyriakvn_492.mp3

(Μεταφορά της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας σε ηλεκτρονικό κείμενο και επιμέλεια: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)